LA PORTAVEU DE LA COMISSIÓ DE MEDI AMBIENT, MARIA TERESA LARA, VISITA LA RUBINA

Medi Ambient
22/10/2007

Es pretén desencallar el projecte de recuperació i millora de la Rubina atorgat l'any 2002.

L'any 2002 el ministre Jaume Matas, al capdavant del Ministeri de Medi Ambient, va atorgar a Castelló d'Empúries una partida de més de sis-cents milions de pessetes per al projecte de millora i recuperació del paratge de la Rubina. Cinc anys i mig després, l'actual regidor de Governació, Julià Genovés, (qui va impulsar el projecte durant la legislatura 1999-2003) busca consens polític per desencallar el tema i conscienciar als diputats de la necessitat de recuperar l'informe de la Rubina.

Per aquest motiu, avui, i dins el paratge de la Rubina, la diputada gironina Alícia Sánchez Camacho i la portaveu de la Comissió de Medi Ambient del Congrés pel Partit Popular, Maria Teresa Lara, han visitat la realitat de la Rubina acompanyats pels regidors Julià Genovés, Pere Iglesias, Montse Escutia i Jesús Carrasco.

A hores d'ara gairebé el 90% de les expropiacions de la Rubina s'han pogut desenvolupar i només resta un 10% per a executar. Per a Julià Genovés, "**és important trobar el màxim consens possible amb la resta de partits polítics del Congrés per tirar endavant aquesta esmena valorada en sis milions d'euros aproximadament**".

Per a Maria Teresa Lara, "**es tracta d'un projecte molt interessant i d'una envergadura gairebé única a tot l'Estat. Les previsions per a la Rubina contemplen una atractiva zona de vianants i de ciclistes, una zona d'aparcaments i de passarel·les per accedir a la platja, així com la retirada de la runa que hi existeix des de la construcció de les urbanitzacions de Santa Margarida i d'Empuriabrava**".

La Rubina, un paratge natural amb història.

La Rubina és un extens paratge situat a l'extrem nord-est del Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, concretament a les terres que ocupava l'antic estany de Castelló de la part que connectava amb la sortida al Mar Mediterrani. El fet que el curs natural de la Muga finalitzés a l'estany va fer que, durant segles, l'estany de Castelló negués els terrenys actuals de la Rubina i que aquests paratges fossin zones humides. Aquestes condicions permetien la pesca i la recol·lecció de la sal de les salines que hi havia a l'estany, per la qual cosa existia fins i tot la gabella de la sal, un impost dels comtes

d'Empúries per a l'extracció de la sal. És gairebé segur que existia un magatzem amb el mateix nom per a dipositar i guardar la sal extreta de l'estany.

A partir del segle XVI i XVII, a causa de les contínues crescudes i desbordaments de la Muga, que ocasionaven les conseqüents pèrdues de les collites i l'aparició de malalties per l'augment de la humitat de les aigües estancades i de la proliferació d'insectes i de mosquits, es va decidir desviar el curs final del riu fins a fer-lo desembocar al mar. Això va ocasionar que els terrenys finals de l'estany de Castelló es dessequessin i apareguessin zones seques de terreny, tot i que es torna a negar en ocasions de llevantades fortes o d'inundacions. En mapes de Castelló d'Empúries i de la costa de l'època moderna, del segle XVIII, apareix a la Rubina la "caseta de l'estany", on molt probablement deixaven les eines els pescadors i aquells que es dedicaven a l'extracció de la sal.

Els terrenys de la Rubina, propietat entre altres dels marquesos de Sant Mori fins al segle XIX, van ser objecte de les expropiacions incloses en les lleis liberals de les desamortitzacions de béns senyorials, a la primera meitat del segle XIX, i van ser repartides i explotades per castellonins fins ben entrat el segle XX. Amb l'esclat de la Guerra Civil Espanyola i la postguerra, gran part de les terres van ser expropiades, la qual cosa va permetre la creació i obertura, als anys 70 i 80, de diversos càmpings amb l'aparició del fenomen turístic de la Costa Brava. Durant la construcció de la marina residencial d'Empuriabrava i de Santa Margarita, a partir de finals de la dècada dels anys seixanta, als terrenys de la Rubina es van abocar gran quantitat de tones de material procedent de les obres de construcció, aprofitant el buit legal existent a l'època en matèria de protecció de zones i paratges naturals.

Actualment, la Rubina forma part del Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà i està inclosa en projectes de protecció del Ministeri de Medi Ambient del Govern Espanyol i de la Generalitat de Catalunya.

<< Tornar